

חוט של חסד

הגליון לכלל בית יהודי | בנשיאות הרד"צ שלום ארוש שליט"א | פרשת קרח | ל' סיוון תשע"ז (24/06/17) | גליון 524

"כמה ימרוהו במדבר"

עליהם לעשות? הם למדו תורה וקיימו מצוות, מה ה' רוצה מהם, לכאורה עשו את שלהם? אלא שח"ל מלמדים אותנו: 'קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים – הרי זה בור' שהוא גרוע מעם הארץ, ויש אומרים שהוא כותן, כלומר גוי ועובד ע"ז. אנו רוצים לשמוע לדוד המלך, אנו רוצים להתקרב למשה רבינו, מה עלינו לעשות? איך זוכים לדעת את דרכי ה'? איך נוכה לחדש את הקשר עם משה רבינו ולא להיות כאבותינו?

רבינו אומר שאי אפשר לזכות ליסוד היהדות שזה האמת והאמונה, אלא על ידי הצדיקים. בלי קשר עם הצדיקים, לא יעזור כלום, תמיד יהיו נחשים ועקרבים שייסו וידיחו כמו שהיה בכל דור דור: תאוות, מחלוקות, פסלים, אליילים, תרבות יוון, תנועת ההשכלה, תפיסות עולם מעוותות, טכנולוגיה – שכולם הצליחו להסית את העם החכם והמוחכם ולהסיט אותו מדרך אבותיו, כולם הצליחו ללכוד נשמות בכמויות מבהילות ולפרוע פרעות וקרוחות בכרם בית ישראל. והכול נובע מאותו השורש: שלא היו מקושרים לצדיקים ולכן לא זכו לאמת ואמונה. כלפי חוץ החיסרון לא ניכר לעין, אבל ברגע הניסיון מתגלה הריקבון.

העצה של משה רבינו

ומה העצה של רבינו? רבינו כותב: "אי אפשר לבוא לאמונה אלא על ידי אמת... ואי אפשר לבוא לאמת אלא על ידי התקרבות לצדיקים וילך בדרך צדקם". לא מספיק 'להתקרב', או להיות ליד הצדיקים, אלא העיקר הוא לקחת את הדרך של הצדיקים למעשה וללכת בדרכם בפועל.

כאשר בני ישראל ראו לנגד עיניהם את איש האלוקים המושלם, הם היו צריכים לעמוד עליו מהבוקר ועד הערב, אבל לא בשביל משפטים ומריבות, אלא בשביל ש'יודיע להם את דרכי האלוקים', כמובא בפרשת יתרו. הם היו צריכים לעמוד ולחכות לו יומם ולילה, כמו היושע בן נון שעמד וחיכה לרבו ארבעים יום וארבעים לילה, ולבקש ממנו עצות לחיים: איך זוכים להגיע למדרגת? איך זוכים להתקדש? איך זוכים להתקרב לעבודת התפילה וההתבודדות? איך זוכים להרגיש אהבת

שיקרא את כל המזמור הזה בתהלים (עח) לאור דברי המאמר הזה והמאמר הקודם, בוודאי יתחיל להבין על מה דוד מדבר שם בכל פסוק ממש. הוא לא מדבר על אבותינו, אלא הוא צועק אלינו כמו שכתוב שם: "למען ידעו דור אחרון!" ואומר לנו: "אל תהיו כאבותיכם, שלא היה להם לב, שלא הייתה להם אמונה, שהיו קשורים לתאוה!" האריז"ל מעיד שכל אותו הדור היו צריכים לחזור בגלגול, זאת אומרת, שלמרות התנאים המושלמים שהיו להם – אף אחד מהם לא הגיע לתיקונו. זה מזעזע! עד כאן רק הצגנו את הבעיה הקשה, אבל זו לא המטרה שלנו. המטרה שלנו היא להציג את הפתרון היחיד והמתבקש, המטרה שלנו היא לתקן במקום שבו נכשלו אבותינו ולהביא את העולם לתיקונו.

טעמו וראו

כמו שכתבנו בפרשה הקודמת, שורש הבעיה הוא שלבני ישראל לא היה שום קשר עם משה רבינו. הם ראו אותו, היו אתו, שמעו אותו, דיברו אתו – אבל הם לא היו מקושרים ומחויבים אליו. לכן בכל הזדמנות הם ניסו "להיפטר" ממנו, ו"להפיל" עליו את כל הצרות שלהם. הם רק ביזו אותו ושברו אותו. לכן הם אף פעם לא טעמו את האור האמיתי של ה', את האור של היהדות, את האור של האמונה, את הנועם של המצוות ושל קרבת ה'. הם פשוט לא טעמו כלום. אחרת, אין שום הסבר הגיוני איך זה שהם עדיין רוצים אבטיחים; ואין שום הסבר הגיוני להבין איך זה שהם מוכנים להחליף את משה בכזאת קלות, ולא סתם להחליף אלא הם מוכנים לבעוט אותו מכל המדרגות, ר"ל; ואין שום הסבר הגיוני איך הם מוכנים בכלל להקשיב לקורח.

אדם שטעם טעם של יהדות לא יעזוב את זה לעולם. כל מי שנופל ועוזב את היהדות, זה רק בגלל שאין לו מה לעזוב, הוא מעולם לא היה 'בפנים', הוא תמיד היה חיצוני. בני ישראל היו בפתח ה'גן עדן', ועם כל זאת לא נכנסו פנימה, לא נכנסו למחיצת משה רבינו, לא טעמו את נועם אמרי.

הלב של היהדות

אבל כאן יש צורך לבהאר היטב מה המשמעות של 'להיות מחובר למשה רבינו'. מה זה אומר למעשה? שהרי 'הא גופא קשיא' – זה עצמו קשה, מה היה

איך הם חולקים ונלחמים באוהב הכי גדול שלהם פרשה אחרי פרשה? איך זה שהם לומדים תורה ומקיימים מצוות, אין להם בעולמם אלא תורה ויראת שמיים, אין שום טרדות – ובכל זאת הם כל כך מנותקים מהמנהיג שלהם? השאלה הזאת לא נותנת מנוח.

אין מחלוקת בראשונים ובאחרונים שכל עם ישראל שבדור המדבר כולם שמרו תורה ומצוות. כולם היו דתיים, חרדים, אברכים. אי אפשר להאשים אותם ולומר שהיו רחוקים מתורה ומצוות ולכן טעו שוב ושוב. ולכאורה גם אי אפשר להאשים אותם בחוסר אמונה, שהרי הם ראו את ה'. אז איך זה יתכן?!

תכלית סיפורי התורה

כואב וקשה לשמוע דברים כל כך קשים על אבותינו. אבל הקב"ה כתב לנו את כל הטעויות שלהם בחומש, כדי שיכאב לנו, כדי שנתבונן, כדי שנתעורר. אוי לו למי שחושב שזו היסטוריה. זו מציאות שקיימת מאז ועד עתה. **מי שלא מתבונן ומחפש להפיק את הלקחים – בוודאי חוזר בעצמו על אותן הטעויות בדיוק.**

ר' אלעזר בנו של רשב"י אומר בזהר הקדוש, שמי שחושב שהתורה היא סיפורים – תיפח רוחו. בשבילו התורה היא לא 'תורה קדושה' ודבר ה', אלא ספר אגדות ועלילות, חלילה. 'התורה העליונה' היא תורה לכל הדורות עם מסר לכל אדם. ה' יתברך נתן לבני ישראל במדבר הרבה מצוות ונתן להם את כל האפשרויות לשבת וללמוד בשיא יישוב הדעת, ובכל זאת ה' אומר על אותו הדור: 'וזה לא ידעו דרכי'. התורה שלי לא מלמדת אותם כלום, הם לא מבינים את המסרים, לכן אני כותב את הסיפור שלהם בתורה ומראה לכל הדורות מציאות של אנשים שלמדו תורה וקיימו מצוות והיו פנויים מכל עול ובכל זאת טעו בגדול.

ולא יהיו כאבותם!

הסיפורים שלנו בפרשות האחרונות הם סיפורים מזעזעים קורעי לב, כפי שכתבנו גם בשבוע שעבר, והתדהמה רק מתעמקת מפרשה לפרשה. אם לא נוציא מזה את המסר החד משמעי לחיים שלנו, אוי לנו.

על זה עמד דוד המלך וצעק בתהלים: "ולא יהיו כאבותם, דור סורר ומורה, דור לא הכין לבו, ולא נאמנה את א-ל רוחו!" מי

ישנו פסוק בפרשה מי שקורא אותו לא יודע אם זו בדיחה או טיפשות: "וילוו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר: אתם המיתם את עם ה'!" איך אפשר לחשוב ככה, וכל שכן להגיד את זה? זה אולי השיא של הטמטום. הלב של כל עדת ישראל התעקם בצורה כל כך גסה, וכל היוצרות מתהפכים: הצדיק והגואל, ובעל התפילה עמוד האמונה ועמוד התורה שעושה הכול בשביל כל נשמה ונשמה מישראל – הופך להיות הרוצח ההורג את עם ה'; וקורח הליצן והאפיקורוס – הוא נעשה המנהיג המושיע, וכולם שומעים לכל היוצא מפיו ומתבטלים בשלימות לדברי הליצנות שלו...

מציאות שלא ניתנת לתיאור

מי שקורא את הפסוק הזה, לא רוצה להאמין: אחרי שעם ישראל רואים כל כך הרבה ניסים ומופתים, כמו שכתבנו בשבוע שעבר, והם חיים בתוך ניסים שמתגלגלים להם מתחת לרגליים, ורק יום אחד לפני כן הם ראו את משה עומד ומוזהר שהאדמה עומדת להיבקע, ואכן קרה הדבר שלא היה מיומת עולם, שלא נראה ולא נשמע, וה' ברא בריאה חדשה לפי דברי משה. אי אפשר לנסות לצייר לנו בראש מציאות כזאת, שאחרי כל זה, ובעוד המראה הנורא והמזעזע של פי הארץ עומד לנגד עיניהם – וזה לא מפריע לכל עם ישראל להמשיך ולדבר שטויות, בדיחות, ליצנות, מחלוקות, תלונות, האשמות. מה יהיה?

ועל מי אתם חולקים? על משה רבינו? כולכם ראייתם בעיניים את מופתיו ונוראותיו; כולכם שמעתם את ה' מדבר אתו; כל התורה שאתם לומדים ומפלפלים בה היא ממנו; כולכם ראייתם את קרון עור פניו – מה אתם רוצים עוד? איזה מנהיג יכול להיות יותר ממשה רבינו? כל מה שיש ברועי ישראל לדורותיהם – הכול היה בו. שלימות שאין כמותה. עם כל הכבוד לכל הצדיקים, לא היה אדמו"ר, ולא צדיק, ולא נביא, ולא בעל רוח הקודש, ולא בעל מופת, ולא גאון בעולם – כמשה. מה יש לחפש עוד?

מה שורש הטעות?

אנו רואים שיש בעם ישראל תסיסה מתמשכת נגד משה רבינו עוד ממצרים. ועלינו להעמיק היטב ולהתבונן שוב איך עם ישראל מגיעים למצב הקשה הזה?

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום ד' בירושלים שמואל הנביא 13 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30 ולאחמ"כ שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00 יום ה' בחולון (שכ"ל תל גיבורים) בתי המועפילים פינת המוצצה ביי"ב ע"ש חללי צה"ל</p>	<p>יום ב' ב' תמוז (26/06/2017) נתניה והסביבה בי"ב היכל רפאל רח' ברנד בשעה: 20:30</p>	<p>יום א' א' תמוז (25/06/2017) ראשון לציון והסביבה פואבאלו אספניול ביי"ב שער המלך רח' שער המלך בשעה: 20:30</p>
---	---	---

גן הדעת

פנינים, פתגמים, רעיונות, חידושים לפרשת השבוע

פניני חסידות ברסלב

ר' פנחס בן רבי בן ציון אפסטר הי"ד, למד בוינא אצל הרבי מבויאן. וספר רבי בן ציון, שפעם קָבַקְבַק אצל גְּבוּ בְּשִׁיבָה שְׁאֵלוּ הַרְבֵּי: שְׁמַעְתִּי שְׁחִסֵּד בְּרִסְלָב הַנֶּף. עָנָה לוֹ רַבִּי בֶּן-צִיּוֹן ז"ל: אֲכֹן קָךְ. שְׁאֵלוּ הַרְבֵּי: נוֹ, אִם כֵּן תֵּאמַר לִי מֵהַ מְרַמֵּז רַבֶּךָ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ עַל חֲדָשׁ תְּמוּזָה? וְאָמַר לוֹ הַמּוֹכֵחַ בְּדַבְרֵי רַבְנָה (לִיקוּ"מ ת' ר"ז) שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוּת ז' כָרוּ ת'וֹרַת מ'שָׁה. שְׁאֵלוּ הַרְבֵּי וְנָמָה עוֹד, וְלֹא זָכַר רַבִּי בֶּן צִיּוֹן. הַזְּכִירוּ הַרְבֵּי שֶׁהוּא גַם רֵאשִׁי תְבוּת ז' מִן מ'תֵּן ת'וֹרַתְנוֹ. וְהַתְּפִלָּה מֵאֵד רַבִּי בֶּן-צִיּוֹן. שְׁאֵלוּ הַרְבֵּי: מֵדוּעַ אֵתְּהָ אֵתְהָ מִתְּפַעֵל כָּל קָךְ? עָנָה לוֹ רַבִּי בֶּן צִיּוֹן: כִּי יְדוּעַ בְּעוֹלָם שֶׁהֵנֶכֶם מִתְּנַגְּדִים עַל דָּרָךְ רַבְנָה ז"ל. לְקַח לְחֶדְרוֹ וְהִרְאָה לוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְקוֹטֵי מוֹהַר", וַיֵּאמֶר לוֹ: גַּם בְּבֵית הַוִּירֵי הַצְּדִיקִים הֵיךְ מְעִינִים בְּסִפְרֵי קְדוֹשׁ זֶה, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַשְּׁמוּעוֹת דְּבָרֵי הַבַּל וְסָרְקָה הֵם. (שיש"ק ה - שו)

א ב ש ל החיים

- ☆ הקנאה היא גרש תחלואי הנפץ.
- ☆ הקנאה היא תוצאה של כפייה בהשגחה פרטית.
- ☆ מקנאה לא מרויח אדם לעצמו כלום, רק מפסיד ומפסיד.
- ☆ על ידי הקנאה שהיא ההפך מהשפח בחלקו, תש כחו ונפשו שוקה ובעל חוב.

התנשאות של איש על רעהו כלל. לכן נמשלו ישראל לאברה שנאמר בו **"מלך אין לארצה"** (משלי ל). וקורח שבעל רוח הקודש היה, ראה שלעתיד יתנהג העולם באופן זה שכולם יהיו שווים בחכמה ובמעלה כמ"ש (ירמיה ל"א) **"ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמה, דעו את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם ה'"**, כי תרבה הדעת, ויוסרו המסכים המסתירים עד שיאמרו כולם **הנה אלקינו זה קנינו לו ויושיענו** ולא יצטרכו עוד איש את רעהו לראות ולחיות את השם **כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים**. וחשב קורח, שכבר בדורו ראוי שתתקיים בחינה זאת. ומרוב השתוקקותו לעניין זה, נתצה למות בעבורה, וזה גם הטעם שלמרות שנקראו עדת קורח חוטאים בנפשותם, מכל מקום מעלה הייתה להם על שמסרו נפשם, ובזכות זה זכו שהמחתות שלהם נעשו ציפוי למזבח.

זה שאומר קורח **כלם קדשים ונתוכם** ה' היינו כולם התעלו למדרגות עליונות, כולם ראו מתן תורה בקולות וברקים, ומה טעם עוד להנהיג אותם בתורה של ששת ימי החול, תורה של ששה סדרי משנה בה מושל הטהור והטמא האסור

והמותר, צריכים לשנות את ההנהגה ולגלות תורה של לעתיד לבוא, תורה של שבת, בה מתבטלים הימין והשמאל, תורה בה אין מעמדות של כהנים לוויים וישראלים, תורה בה **גר זאב עם קבש ונמר עם גדי ירץ**.

אך היה בזה פגם של דחיקת שעה, ומשה רבנו ידע שעדיין לא הגיע הזמן לזה, כי כך השם ציווהו **ולא נתכנו עללות**. ואילו קורח שחכם גדול היה, וראה כבר כיצד תראה הבריאה בזמן התיקון, נתקשה לשים מעכב לתבונותיו, ונמשך אחר שורשו, שורש קין, שגם הוא רצה במנחתו להביא תיקון עולם עכשיו ממש, אך עשה זאת בדחיקת שעה. ומשורש זה למדו הרבה מן הטועים, שניסו להכניס דעת והנהגה שתתגלה לעתיד לבוא כבר בהווה. זהו גם סוד אומרם 'עתיד קורח להיות כהן גדול', על פי המבואר בכתבי האר"י ז"ל (ספר הליקוטים) על הפסוק (תהלים צ"ב) **"צדיק פתח יפח"** שהוא סופי תיבות קרח, כי לעתיד לבוא תתגלה 'אורייתא דעתיקא סתימאה', דלית שמאלא תמן, ותורה זו תגלה איך כל הפעולות המשתנות נמשכות מהאחד הפשוט, ושאינן שום הבדלי מעמדות בין איש לרעהו, וטענת קורח תיהפך להיות טענה מציאותית, ויקבל שכרו כאבי הטענה.

שׁו"ת של חסד

טבילת מפצח אגוזים

דין המוגש ע"י בית הוראה "חוט של חסד" מאת הרב שי שלום עזרא הי"ו מושבי האברכים בכולל הוראה "חוט של חסד"

השאר עושים בידיים, ע"כ הלב נוטה שפוטרו" עכ"פ לא יברך. עכ"ל. ונראה דמרון בהליכות עולם הבין מדברי הגאון שבת הלוי דמצריך טבילה בלי ברכה כיון דכתב "דעכ"פ לא יברך". ונלע"ד דמודה הרב שבת הלוי דמצריך הדין פטור כיון דכתב "שהלב נוטה שפוטרו". ומה שסיים דעכ"פ לא יברך, כוונתו דהמחמיר להצריכו טבילה, עכ"פ לא יברך על טבילה זו. ע"ש. ואנה השם לידי כתב עת בשם "מבית לוי" - פסקי הלכות ממרון בעל שבת הלוי מהדורת תשנ"ח, שכתב גבי מפצח אגוזים וז"ל נראה שפטור מטבילה, "ואם מטבילו" עכ"פ לא יברך. עכ"ל. ובהערה שם הביא דברי שבת הלוי הנ"ל. ע"כ. וזהו נמש"כ.

כן מוכח מהגמרא (ע"ז עה): דבהכשר כלים אזלינן בתר רוב תשמיש הכלי. ע"ש. וכן מצאתי לדרכי תשובה (ס' קכ סקל"ח) שכתב בשם הפרי"ח (אות יב) דבכלי אזלינן בתר עיקר רוב תשמישו. ע"ש.

ומצאתי את שאהבה נפשי בשו"ת שבת הלוי (ח"ו ס' רמה בסופו) שכתב דמפצחי אגוזים פטורים מן הטבילה. וכן ראיתי בספר הליכות עולם (חלק ז' עמ' רסז) לגאון עוזנו מרון הרב עובדיה יוסף זצ"ל ב שכתב דמפצח אגוזים אין צריך טבילה מן הדין, וסיים דטוב להטבילו בלי ברכה. ובהערה למטה הביא שכן כתב שבת הלוי (הנ"ל) ושכן פסק בשו"ת מנחת שלמה ח"ב (ס' סו אות ו) להטבילו בלי ברכה. ע"כ. והמעין שם בשבת הלוי יראה דאינו מוכרח דמצריך להטבילו בלי ברכה, אלא יותר נראה דפטור לגמרי, דאחר שכתב דדומה למספרים של ירק סיים וז"ל מכל מקום יראה דמפצחי אגוזים גרע מזה דאין עושה רק לשבר הקליפה, משא"כ מספרים של ירק שעושה בגוף הירק. ועוד דרוב פעמים ע"י המפצח הזה רק מרססים ומסדיקים הקליפה הקשה

מח) ורבינו (הטור) בחושן משפט (ס' ז' ס' ע' כ). עכ"ל הב"ח. אמנם הט"ו ביר"ד ס' קכ (סק"ז) כתב לחלוק על הב"ח והסכים עם דברי הפרישה. ע"ש. ועיין ש"ך (סקי"א) שגם כתב לחלוק על הב"ח בדין זה של מספרים של ירק דאינם צריכים טבילה. ע"ש. אמנם הפרי"ח (אות יג) פסק כהב"ח. ועיין לגאון פרי תואר (אות יג) דלחלק יצא דכתב וז"ל והמספריים שגוזזים בהם ירק, נראה לי דאם הירקות שחוטכין אותם בהם הם נאכלים חיים כגון האנס"אלאדא וכדו' מיקרו כלי סעודה. ואם הירקות הם אותם שמבשלים, לא מיקרו כלי סעודה. והגם דמרון לא אמר אלא סכין של שחיטה, לאו דוקא אלא כל כלי שאינו תיקון שיעשה אותו דבר ראוי לאכילה מאותו תשמיש של מיקרי כלי סעודה. עכ"ל.

ומ"ש מרון בהליכות עולם בשם המנחת שלמה להטבילו בלי ברכה, הנה המעין שם במנחת שלמה יראה דמ"ש להטבילו בלי ברכה, מיידי במתקן של ביצים אבל במפצח אגוזים ס"ל להטבילו עם ברכה. ע"ש בטעם חידושו.

מסקנא דדינא, דמפצח אגוזים פטור מטבילה. הנלע"ד כתבת.

לשאלות ולהגובות למדוד יש להפנות לכתובת אימייל: hutShelChesed@gmail.com

בריתי שלום

הרב שי שלום עזרא מוהל מוסמך

נייד: 052-7679530

אמנם נראה בס"ד דיש לדחות כל הדימוי הנ"ל דאינו דומה כלל למספריים של ירק, אלא דמי להא דכתב מרון השו"ע (יו"ד ס' קכ ס' ד) גבי טריפדיש (חצובה) ששופתים עליהם קדירה דאינם טעונות טבילה. ומקורו טהור מהסמ"ק (בהגהות ס' קצט אות א) והביאו בב"י דכתב דאף על גב ששופתין עליה קדירה של מאכל, כיון שאין נותנים עליו המאכל עצמו אינו צריך טבילה. ע"ש. וכן הוא גם בט"ו (סק"ו). ע"ש. ולכן נראה בניד"ד במפצח אגוזים דאינו צריך טבילה שאינו נוגע כלל במאכל, ובאמת השימוש במפצח אגוזים הוא רק כדי לסדוק ואף האגוז בחלקו ולא לשברו לגמרי. ואף שפעמים נשברת הקליפה ע"י לחיצה חזקה והכלי נוגע באגוז, בזה אמרינן דהולכין אחר רוב תשמיש הכלי וברוב פעמים הקליפה אינה נשברת והכלי אינו נוגע במאכל, ולכן אינו צריך טבילה כלל.

שאלה: מפצח אגוזים (מתוצרת חוץ כמובן), האם צריך טבילה להכשירו או שפטור מטבילה?

תשובה: כתיב בתורה (במדבר ל"א - כג) "כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא, וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים". ובמשנה ע"ז (עה): הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים את שדרכו להטבילו יטבילו. ובגמרא מוקי ליה בכלי סעודה. ומה ת"ל במי נדה, מים שהנדה סובלת בהם הוי אומר ארבעים סאה. וכתבו הפוס' דאסור להשתמש בכלים אלו בלי טבילה. והני מילי בכלי מתכות או בכלי זכוכית דכלי מתכות דמו, אבל שאר כלים אע"פ שהם צרכי סעודה אם אינם ממיני מתכות או זכוכית פטורים מן הטבילה. ובניד"ד גבי מפצח אגוזים אינא לספוקי אלא בעי טבילה כיון דעשוי מתכת וגם דהוא מצרכי סעודה, או דילמא אע"פ דעשוי מתכת והוא גם מצרכי סעודה, דמי למספרים של ירק שנחלקו בו הפוסקים. דהנה הטור (יו"ד ס' קכ) כתב דמספרים פטורים מן הטבילה, ובפרישה (ס"ק ח) כתב דהטור מיידי במספרים של ירק, והסכים דלא מיחשב מעיקר תיקון צרכי הסעודה ולכן פטורים מן הטבילה. ע"ש. אמנם הב"ח (בד"ה ואין צריך), כתב דבעי טבילה דכתב וז"ל: מתקין לה רב ששת אי הכי אפילו זוזא דסרבאל נמי, א"ל כלי סעודה אמורים בפרשה. ופירש רש"י זוזא דסרבאל מספרים שגוזזין בהן בגדי צמר וכו' וכן פירש רש"י סוף המקבל. אבל מספרים שגוזזין בו ירק, אי נמי שגוזזין בו בית השחיטה וכיוצא בו דהוי ליה צרכי סעודה, כי היכי דלגבי דין חבלה מיקרי דברים שעושין בהן אוכל נפש כדכתב הרא"ש סוף המקבל (ס'

המשך דבר ראש הישיבה

ה' ויראת ה' איך זוכים להתגבר על התאוות ולבטל את המידות הרעות?

ומשה היה אומר להם: 'גם אני הייתי בעל מידות רעות, וגם לי היו תאוות כמו שכתוב עלי במדרש, גם אני ילוד אישה, לא נולדתי קדוש – אבל התבודדתי כמה שעות בכל יום, במשך שנים, וביטלתי את התאוות ויצאתי מהמידות הרעות. גם אתם תלכו בדרך הזו. תהיו חזקים.'

כמו שרבינו הקדוש ר' נחמן מברסלב היה מייצג לכל הבאים אליו לדרוש את ה' וחוזר ומדגיש לכולם, שגם לו עצמו היו הרבה תאוות ומידות רעות וגם הוא לא הצליח ללמוד, והעצה העיקרית שעל ידה הצליח היא רק על ידי התפילה האישית וההתבודדות. וכך רבינו היה מדרך אנשים, ואפילו ילדים, איך לדבר עם ה' בתמימות ובפשיטות, והיה מתפלל איתם, ושיבח כל כך את הדיבורים הפשוטים לה', ואמר שהוא מצטער על כל הסיגופים והעבודות שעשה, כי רק על ידי עבודה זו כל אחד יכול להגיע לתיקונו ולתכליתו.

אם היה בא יהודי למשה ואומר לו שהוא סובל ממידת הכעס, משה היה אומר לו, שגם לו עצמו הייתה מידת כעס נוראית, והיה אומר לו: 'תעשה מה שאני עשיתי: עמדתי בכל יום בהתבודדות ארוכה כמה שעות רק לבטל את המידה הרעה הזאת, יום אחרי יום. תעשה כך גם אתה, לפי הכוחות שלך: תשקיע חצי שעה בכל יום, ובוודאי תראה שינוי.'

רצים אחרי משה

אם היו מחפשים את משה ורצים אחריו באותו הדור – לא היו צריכים לחכות אלפי שנים עד שרבינו נחמן יגלה את ההתבודדות, וכבר אז היו זוכים לעבודת התבודדות הנכונה, וכל רצונם היה לעבוד את ה' בדרונו של משה, ובוודאי לא היו מגיעים לכל הטעויות האלה, לא היה להם זמן למחלוקות. אם היו עושים חצי שעה ביום לבטל את תאוות הניאוף, לא היו נופלים עם בנות מדיין, ולא היו נופלים לאייפונים.

כל המתיקות של החיים נמצאת בעצה הקדושה הזאת, ומי שטועם את מתיקות ההתבודדות, ואת מתיקות עבודת ה' הבאה מתוך יגיעה בתמימות – אין מה שיוציא אותו מהגן עדן של עבודת ה'.

לכן עיקר המסר שצריכים ללמוד מהפרשיות הללו, כדי לא להיות כאבותינו, הוא, לחפש את העצות של משה רבינו את הדרך של משה רבינו, לבקש לטעום התפילה של משה רבינו, לבקש לטעום ממשה רבינו את הטעם של הלימוד הקדוש שהוא מלמד אותנו למעשה. וילך בדרך עצתי! שיקדיש זמן בפועל בכל יום ויום לעבודת התפילה וההתבודדות. והחיסון האמיתי מפני כל תחלואי הדור שלנו. כשנוכח לטעום מנועם התורה שהיא עצת ההתבודדות, ולהטעים את המתיקות הזו לילדינו – או אז נלך לבטח בדרך ה', נזכה לתיקון השלם, ובוודאי נהיה מוגנים מכל הרוחות שבעולם.

ממכתב מהתפילה וההתבודדות. **ממכתב מהתפילה וההתבודדות**
כפי מית ישראל

נא להתפלל לרפואת הרב מאיר בן עדה הי"ו. אהרון בן איריס לעיני שלמה אליהו בן אסתר ז"ל

בשמר תפילה - תפילה

נכנס גם רבי צבי הירש אל חדר החולה ונשא עליה תפילה. השינוי אירע במהירות מפתיעה. כעבור שעה כבר הייתה מסוגלת לשוחח עם הסובבים אותה. חלוף עוד כמה ימים קמה על רגליה.

קרא המושל לרבנית והציע לה "עד חצי המלכות". חשבה הרבנית וענתה: "כבוד המושל, חן חן לך על הכרת הטוב, אולם אין חפצנו לא בכסף ולא בהב".

"ובכל זאת, חפץ אני להודות לכם", התעקש המושל.

"אם תבטיח לי מראש למלא את בקשתי, אציג אותה לפניך", ענתה הרבנית.

"ברצון ובשמחה", השיב המושל, בטוח בעצמו.

"ובכן", אמרה הרבנית, "כשהיינו בגולה, תמיד חלמנו להגיע לארץ ישראל, ארץ הקודש.

זכינו והאלוקים מילא את משאלתנו, אולם יש בנו משאלה נוספת שעדיין לא נתממשה".

הרבנית עשתה אתנחתא קלה ומיד המשיכה: "רצוננו עז להתפלל על קברי אבותינו ואימותינו הטמונים במערת המכפלה בחברון".

פני המושל החווירו. "אינני יכול, אינני יכול", מלמל. "הרי זה מנוגד לחוקי האסלם, האוסרים על יהודי להיכנס למקום". אך מיד נזכר כי הודות לאישה זו החלימה בתו, והוא גם הבטיח למלא אחר כל מה שתבקש! לא נותרה לו ברירה אלא לקיים את הבקשה.

בלילה אפל, בשעה שתושבי חברון וסביבתה נמו את שנתם, הגיעו רבי צבי הירש ואשתו למערת המכפלה, מלווים בגדוד חיילי אבטחה מטעם מושל ירושלים. הדלת הכבדה נפתחה לכבודם, והם נכנסו פנימה בחיל וברעדה. בחוץ המתינו להם החיילים עד שסיימו את תפילתם ואז הוחזרו לירושלים כשהם מלאים בישועות גדולות לכלל ולפרט.

סיפור לשולחן שבת

רבי צבי הירש מקמינקה היה מגדולי תלמידיו של הבעש"ט. חלום חייהם של רבי צבי הירש וזוגתו היה לעלות לארץ ישראל, אולם קמינקה הייתה עיירה קטנה, שתושביה עניים, וגם הרב בכלל זה. מניין ייקחו את הכסף הדרוש לנסיעה כה ארוכה ויקרה?

גם בני העיירה לא היו מוכנים לוותר בקלות על רבם האהוב. נוסף על גדולתו בתורה, היה רבי צבי הירש גם איש מופת, ששמו נישא בהדרת כבוד בכל סביבה. רבים מאוד נושעו על ידם של הרב והרבנית.

כשהגיע אליו אדם לבקש ברכה בעבור חולה, הייתה הרבנית יוצאת תחילה אל בית החולה. שם הייתה פורשת לקרן זווית ונושאת תפילה למענו. רק אז הייתה שבה אל ביתה ומוסרת לבעלה את שראתה ושמעה. כעת היה תורו שלו להתפלל על החולה. וממש כפי שיצחק ורבהק התייצבו איש איש בפניו ותפילתם נתקבלה, כך נושעו מאות ואלפים מתפילתם של הרב והרבנית.

☆☆☆

יום אחד הקיש על דלתם איכר גוי, תושב אחד הכפרים

בסביבה, ובפיו בקשה: "באתי לכאן ליום השוק. מבקש אני להניח בביתכם את מגפיי הכבדים, עד שאסיים את מסחרי ואשוב לקחתם".

"מדוע לא?", השיבה הרבנית בטבעיות והורתה לו על מחסן קטן מאחורי הבית. האיכר ניגש למחסן, החליף את מגפיו באוג לעלים שהביא עמו ופנה לדרכו. באותו יום נאלץ שב האיכר לקחת את מגפיו וגם לא ביום שלמחרת. כשחלפו עוד כמה ימים והאיכר עדיין לא חזר, נשכח העניין כליל מזיכרונה של הרבנית.

בערב פסח, כשפנה הרב לבדוק את החמץ גם באותו מחסן קטן, הבחין לפתע במגפיים הכבדים. הציץ לתוכם ונהם למראה עיניו: בתחתית המגפיים נצצו מטבעות זהב.

מיהר הרב לשאול את הרבנית לפשר הדבר, והיא נזכרה באיכר ובמגפיו. כששמע רבי צבי הירש את הסיפור, הבין כי זה רמז משמים שהגיעה שעתם לעלות לארץ ישראל.

מששמעו זאת תושבי קמינקה, ניסו להניא את הרב מכוונתו, אך לאחר שסיפר להם את סיפור המגפיים ואמר כי הוא רואה בכך אות משמים שעליו לעלות לארץ ישראל, נסתתמו טענותיהם.

☆☆☆

רבי צבי הירש עלה לארץ והתיישב בירושלים. עוד בהיותם בדרך גמלה בליבו החלטה, להסתיר את זהותו מהבריות, כדי שיוכל לעבוד את ה' בשקט וללא הפרעות.

אתיק ספר המידות

מי שאין לו פארה נצול משקר. [אמת מו']

שב להיות כבראשונה.

☆☆☆

ויהי היום ובתו של מושל ירושלים חלתה במחלה חשוכת מרפא. בניגוד למושלים אחרים, הוא היה ידיד היהודים ודורש טובתם. כשהבין שהרפואה הרגילה לא תושיע את בתו, פנה לעזרת היהודים. אמרו לו כי רבי צבי הירש ואשתו הם פועלי ישועות. מיד שלח המושל סוס ומרכבה להביאם אליו.

גם הפעם לא שינו רבי צבי הירש וזוגתו ממנהגם. תחילה נכנסה הרבנית לחדר החולה, להתפלל עליה. כעבור שעה קלה יצאה מן החדר ובני משפחת החולה רצו נדהמים אל המושל וסיפרו לו, כי לראשונה מזה ימים רבים פקחה הבת את עיניה.

העלון שממניס את **אור האמונה** לביתך

חוט של חסד - העלון השבועי להשתתפות בהוצאת קודש: 02-5812210

חינוך באהבה

שעורי-בית בעד או נגד? פרק ח'

מאת הרב יצחק אבוחצירא. יועץ חינוכי ומחנך בת"ת "שלום בניך"

בשבע שעה, הצגנו את הסיפור עם מוישי שצועק לעבר אימו במטבח: "אמא, אני כבר מחכה חצי שעה, למה את עוד לא באה?!"

ואמו עונה לו: "מוישי, תתחיל בינתיים להכין לבד את השיעורים ומה שלא תבין אני אעזור לך כשאסיים לקלף את הירקות."

"לא אמא, את כל הזמן אומרת לי את זה. הפעם אם את לא באה, אני לא מתחיל כלום."

לא לחטוא למטרה.

הסיפור על מוישי, מתאר לנו תופעה נפוצה בעקבות שעורי הבית והיא: "יצירת תלות בין הילד לבין ההורה בהכנת השיעורים". פעמים רבות אנו אכן מצליחים לקבוע לילד זמן קבוע להכנת השיעורים, אנו כבר לא צריכים "לרדוף" אחריו והוא מגיע כמעט בכוחות עצמו להכין השיעורים. אלא ששאלה שעדיין קיימת בעיה מעיקה, והיא: הילד אינו מוכן להכין שיעורים, אלא אם כן נשב לידו, נסביר, נעזור וברוב הפעמים הוא ינדנד, עד שאם נגלה לו את התשובות.

הזכרנו כבר, ש"מטרת העל של שעורי הבית" היא: להפוך את הילד מתלמיד-ללומד עצמאי.

שעורי הבית, נועדו לתת לילד הזדמנות להתאמן בכוחות עצמו, על החומר הנלמד בבית. האיומן, בצורה של הכנת שיעורי בית חשוב מאוד, כי הוא מהווה בסיס להעמקת הידע ושליטה במומנויות למידה.

תוך כדי הכנת שעורי הבית במקצועות השונים, הילד מתודע לימונויות שונות של למידה עצמאית, כמו: עבודה על זיכרון, אחסון נתוני ידע ושליפה, חשיבה ממוקדת, קבלת החלטות, פתרון בעיות ומילוי משימות. למידה עצמית זו המגוון של מיומנויות הלמידה אשר הילד ירכוש בשנות לימודיו בבית הספר, יליו אותו בהמשך דרכו בחיים.

ולכן אם הכנת שעורי הבית גורמת להורים להכין בשביל הילדים את השיעורים או "לגלות" להם את התשובות לעבודות, חטאנו למטרת העל של שעורי הבית.

יש לי יומן יום יום

הזכרנו, שתפקיד ההורים הוא: ליצור אווירה מתאימה ללמידה, ללוות את הכנת השיעורים, אך בפירוש לא לבצע אותם עבור הילד. איך מלווים? ראשית: מרגילים את הילד ל"סדר וארגון". מיד כשהילד מגיע מבית הספר, נניח בשעה שתיים בצהריים. לאחר "קבלת הפנים"

החמה והמסורתית (כל אמא והשיטות שלה) גם אם החלטנו שמכינים את השיעורים בשעה חמש אחה"צ, חשוב לפתוח ביחד עם הילד את היומן ולבדוק איזה שיעורים יש ובמה הם כרוכים. וזאת, כדי לדעת להקצות נכון את הזמן לביצועם.

למצוא מיקום נוח
לאחר שאנו יודעים מה השיעורים וקבענו זמן להכנתם, עלינו לקבוע מיקום מסודר להכנתם. ארגון יעיל של סביבת הלמידה תורמת מאוד לאיכות ההכנה ולקיצור הזמן הנדרש.

עלינו "לנקות" את סביבת הלימוד מגירויים, לפנות את שולחן הכתיבה, לכבות את מסך המחשב או מערכת השמע.

אם אין לילד חדר פניו והוא נאלץ להכין שיעורים על שולחן המטבח או הסלון, יש לארגן את המקום בהתאם.

ישיבה על כיסא נוח מול שולחן נקי, וכמובן שיכלול את כל הצידוד הנדרש להכנת המטלות השונות כמו עפרונות, עטים, צבעים, מספרים, דבק וכדו' ייהפכו את הכנת השיעורים ליעילה ומנהג.

כמובן לא בכל הבתים זה אפשרי, בבית של 70 מ"ר שמתגוררים בו 8 נפשות, זה כמעט בלתי אפשרי. אבל הורים שחשוב להם נושא שעורי הבית, ימצאו איזו פינה שקטה להכניס.

סוף סוף הגיע הזמן

מחוגי השעון מראים על השעה חמש אחה"צ. מוישי יודע, שמילה של אמא זו מילה. הוא רוצה מחר לשחק לפני הכנת השיעורים ולכן הוא מתייצב בזמן וניגש לשולחן עם התיק. הוא מוציא את ספר חשבון ואת הקלמר וביחד אמא ומוישי פותחים את הספר בעמוד 39 כ"כ היה מצוין ביומן.

כעת שהגענו לעיקר לאחר כל ההכנות (שתוך כדי האיומן ייהפכו לחלק מאיתנו) נמשיך ללוות את מוישי.

נאפשר לו לקרא ולהסביר מה עליו לעשות בעבודה. נעבור איתו על העבודות, אך הוא יקרא לבד את ההוראות וינסה להסביר מה עליו לעשות. הוא עדיין מתקשה? נעבור איתו שוב על ההוראות, נפרק איתו ביחד את המשימה למנות קטנות ונוודא שהוא מבין מה נדרש בכל שלב של העבודה.

הוא עדיין לא מבין? נחזור שוב על הפעולות של קריאה והסבר, והפעם נרמזו קצת יותר ונעקוב אם הקושי אמיתי או רק הזדמנות למשיכת תשומת לב או עצלות. (זה גם זמן מצויין לבדוק יכולות וקשיים בקריאה או הבנה)

חשוב מאוד לאחר ההסבר הראשוני, לקום מהמקום ליד הילד ולהתרחק מעט, תוך כדי הוספת מחמאת עידוד: "הסברת יפה מאוד! אני בטוחה שתוכל לסיים את התרגילים לבד,

הורים השואלים את הילד: "מוישי, יש לך היום שיעורים?" יכולים באי שימת לב, לעבור על האיסור: "לפני עיוור לא תיתן מכשול", ולמה? כי פעמים רבות, הרצון של הילד לדחות את הכנת שיעורי הבית, נובע מקושי ביכולת להתארגן הן מבחינת חומרי הלמידה והן מבחינת הזמן.

לעיתים קרובות הילד נדרש לעמוד בסדר יום עמוס במיוחד, הכולל ימי לימודים עמוסים במקצועות ותכנים, מטלות רבות של שיעורי בית כמו גם חוגים אחר הצהריים ולכן הוא יעדיף לשקר ולענות "שאיני לו שיעורים", לדחות אותם לשעות הערב, או לדחותם לתמיד.

לכן אנו לא שואלים את הילד אם יש לו שיעורים. אנו גם לא מראים לו שאנחנו ח"ו לא מאמינים לו או מטילים ספק בזיכרון שלו לגבי השיעורים וכו' אנו פשוט מרגילים אותו (לפחות עד כיתה ד') שכאשר מגיעים הבית לארץ קבלת הפנים המסורתית, בודקים ביחד עם אמא/אבא את היומן, זו פעולה טכנית הקשורה לסדר יום ההתנהלות בבית ולא לרמת האיומן מול הילד. כך מנענו ופתרנו הרבה בעיות שעלולות לנצוץ.

עקביות

נזכיר שוב, חייבת להיות עקביות והתמדה בבדיקה מידי יום ואפילו שהילד בא מרצונו לספר על השיעורים שקיבל, תתמידו לבדוק איתו: "אני בטוחה שאתה זוכר מה היו השיעורים, אבל אני בכל אופן רוצה לבדוק איתך את היומן. ככה אנו רגילים לעשות בבית" (במידה ולא כתוב כלום ביומן ואנחנו יודעים שהילד לא כתב בכוונה, עלינו לשוחח ולבקש מהמורה לשתף פעולה ולבדוק לו בכיתה).

כעת לאחר שאנו והילד יודעים במה בדיוק יש שיעורים, עלינו לארגן לו אחר צהריים רגוע ומסודר בלי עומס ולחץ.

במידה וליד יש סדר יום, אזי הוא יבין את השיעורים בזמן שנקבע. אך במידה וליד אין סדר יום, רצוי לקבוע ביחד, מתי הילד יבין את השיעורים. המלצה: אפשר לעשות איתו הסכם: "אם תכין היום יפה את העבודה לפני שאתה יוצא לשחק, מחר תוכל להכינה לאחר המשחק. אבל אם מחר, תשחק ותשחק

מיד שתסיים תקרא לי" עלינו להתרחק, אך לא לברוח. חשוב להישאר בקרבת מקום ומידי פעם לעבור ליד להחמיא. הילד מבכש שחוזר לעזור? ניגש שוב ונסביר, אה"כ נתרחק משולחן העבודה של הילד תוך כדי הבטחה ש"כאשר תתקשה, תקרא לי שוב ואני בע"ה מיד באה".

יש שר לעמלך

עלינו לדעת: שהשיטה של "ללוות את הילד ולא להכין בשבילו", היא השיטה הארוכה והבטוחה ביותר. אמנם היא לא קצרה כמו לענות לילד: "מוישי! אלו שיעורי הבית שלך, תלמד להתמודד איתם לבד" אבל היא הרבה יותר חינוכית ומועילה.

בשיטת הליווי, אנו תומכים בילד בכל תהליך הכנת השיעורים וזה גוזל לנו הרבה כוח וזמן. אבל כמו בכל שיטות החינוך, זה רק בהתחלה. אח"כ כשהילד יראה את הצלחתו וילמד ע"י העידוד שלכם לראות את חשיבותו ולהבין שהוא מצליח, זה יעודד אותו והוא לבד "ידחה" את עזרתכם שהרי הוא יכול ומצליח לבד.

עלינו לזכור שההתחלה קשה. אם נתעייף, נפסיד. ואני בטוח שהילד ינסה לעיין אותנו. גם שעורי הבית הם כמו כל פעולה שהילד "מנסה" אותנו. יש לו הרבה יותר כוח סבל והוא לא מתעייף. אבל אם נעשה כמו שלמדנו: נלווה, נסביר, ניגש שוב ואח"כ נתרחק מהשולחן וכמובן נתפלל לה' שיהיה בעזרנו, נרווה בע"ה ואושר ונראה הצלחה גדולה!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 0548-434-435 מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

באחד הכפרים הישנים רב זקן הגיע לדרוש דרשה בבית הכנסת. בא הרב, נעמד מול הקהל ו...שחק. הקהל חיכה, אך לשווא. הרב פשוט דומם. אחד הנוכחים שאל: "כבוד הרב, מדוע אינך דורש?" הרב קרא לו ולחש באוזנו ששכח את השיניים שלו בבית. מיד רצו עוזריו לבית של הרב, והביאו לו את השיניים. הרב התחיל לדרוש, ולדרוש... המשיך לדרוש ולא סיים. חלפו שעות, הקהל התעייף ורצה כבר ללכת, והרב המשיך לדבר. הגבאי שאל את הרב: "כבודו, מדוע אתה מדבר היום כל כך הרבה?" הרב: "אני לא יכול להפסיק, הבאתם לי את השיניים של אשתי!"

זמנים קרח תשע"ז

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
19:13	19:30	19:24	19:29
20:30	20:33	20:34	20:30
21:05	21:03	21:06	20:03

הפטרות השבת: ישעיה פרק ס"ו - כה אמר ה' השמים כסאי יו"ד ע"י מוסדות "חוט של חסד" רה' שמואל הנביא 13 ת.ד. 57669 - 02 טל' 02-5812210 פקס 02-5812252 לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו: 5812210@gmail.com

בשעה טובה ומוצלחת
הננו להודיע כי בקרוב ממש **נתחיל בשחיטה ושיווק של**
עוף אנ"ש ברסלב
מחירים מיוחדים קבועים
בהשגחתו המהודרת של הרב"ג יעקב ג'אן שליט"א לפרטים והזמנות, ייחידים וסיטונאים. **052-85-80-555**

ט"ו באב
הדרת לחוגיות באומן עם הרשית גרוש התי
יום חגיגי י"א באב 17.08.2017
עד יום שני ט"ו באב 17.08.2017
רבי זנון בעזריאל רבי זנון
מבול עם חב"ד רבי לוי יצחק מברדיצ'ב
אירוחים ביתיים מוזיקליות
לינת נסיעות הרכבה יעוד...
02-5812210